

67 ปี มศว

28 เมษายน วันมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ข่าวประชาสัมพันธ์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ

114 สุขุมวิท 23 แขวงคลองเตยเหนือ เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110 โทรศัพท์ 0-2649-5000
ภายใน 15666 โทรศัพท์/โทรศาร 02-259-6172

ข่าวจากหนังสือพิมพ์กรุงเทพธุรกิจ ฉบับประจำวันที่ 14 เดือนพฤษจิกายน พ.ศ.2559 หน้า 2

ศูนย์สารสนเทศและการประชาสัมพันธ์ ได้จัดระบบข่าวสื่อสิ่งพิมพ์ สนใจดูที่ได้ <http://news.swu.ac.th/newsclips/>

ภาพพ่อของแผ่นดิน yaw 20 เมตร ติดตั้งที่ลานบ้านพุ สยามพารากอน ให้เชื้อชุมพระบารมีแล้วถือกิ่งพระองค์กำนงจนถึงส้นปี

ในหลวงในดวงใจ ศิลปินภาพเหมือน 'สุวิทย์ ใจป้อม'

• สอนป้อง คงไสօ

‘สิ่ง’ หัวรับภาพที่ทำให้ผู้คนนึกถึง พระองค์ท่านมาโดยตลอด คือ ภาพเหมือนพระสรวล ผสมจะวดไว้ที่ซ่างภาพนั้น ใต้เทียนที่จำเป็นต้องมีไว้ที่ผู้คนทำงานและใช้สักหนีดหน่อย หรือเกิดความย่อท้อผิดหวังทันไปมองภาพนี้ และเกิดกำลังใจในการที่จะทำงานซึ่งน้ำใจสำคัญและสืบทอดไป เมื่อวันนั้นว่า พระองค์ท่านอยู่ใกล้เราโดยตลอด คือ ฝ่ามมอง ค่อยให้กำลังใจ เคยชี้สัก เช่นนี้ กับชีวิตบ้านเรือนไป

สุวิทย์ ใจป้อม เป็นศิลปินจากเชียงราย วัดรูปใบเหลียงมาตั้งแต่เรียนชั้นประถมศึกษา ตอนเย็นเป็นตึกเก้าวด ตามประสาเด็ก วัดพระองค์ท่านใส่แวน คนกึบอุ่นเหมือนแม่ เพราะเป็นภาพที่อยู่ในใจของคนไทย แต่จริงๆ ความเหมือน กับการรักษาตั้งกัน คนที่ดูตึกๆ คาด คงรักและเข้าใจมากกว่าที่จะเห็นความเหมือน

จนได้มาเรียนที่เพาะช่าง ซึ่งเป็นช่วงเวลาที่หันทำงานและเรียนหนังสือ แต่ก็เบ่งเวลาทั้งสองอย่างได้ และเมื่อเวลาผ่านไปนานๆ ก็เริ่มสนใจในการเขียนรูปมากขึ้น

ช่วงหนึ่ง

ที่เพาะช่างนั้นเองได้เรียนกับอาจารย์ปัญญา เพ็ชรราช ซึ่งสอนวิชาภาพคนเหมือน ทำให้ได้รับความรู้เพิ่มขึ้นอีกมาก และมีบทเรียนให้เขียนรูปในหลวง ในวิชาที่อาจารย์สอน และนักศึกษาจะเขียนภาพเหมือนในหลวงกันทุกคน ตั้งแต่เพียงว่า ได้รับความรู้ในหลวงในพระราชกรณียกิจ หรือภาพที่ท่านอยู่ในพระราชอิริยาบถใหญ่ อาจารย์จะช่วยให้คำแนะนำตลอด จะสูดหายใจยืนได้สักเรื่องสามครั้ง นำงานเขียนให้มีอ่อนนุ่มนวลเรียนของพวกรา ไปติดตั้งไว้ในโรงเรียนแสดงในช่วงวันแฉลิมพระชนมพรรษาอย่างสวยงามไปที่เรียนกุฎิจามาก

หลังจากนั้นไปเรียนต่อที่มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒแม่จะเรียนในทางการศึกษาแต่ก็ยังวาดรูปในหลวงอยู่ตลอด และเมื่อจบอุปกรณ์ห้องทำงานในสายงานโฆษณาและเก็บรักษาตั้งแต่แรกๆ กลับจากห้องทำงานเสื้อบ้านหนังทุกตัวเป็นเวลาของ การวาดรูปและจะวาดรูปในหลวงเป็นหลัก ถึงวันนี้ก็มีรูปเขียนมากกว่า 500 ภาพ ทั้ง ครอบครัวดินสอ แท่งถ่านเครื่องยนต์ ไฟฟ้า ไฟฟ้ามัน และดิจิตอล ก็เขียน

มีคนถามมองอยู่เสมอว่าทำไว้ในสิ่งใด จึงเขียนรูปในหลวงมากขนาดนี้ ก็ตอบได้

ภาพการกรงงานเก้าบุตภาคนาไทย

เพียงว่าเขียนรูปในหลวงแล้วมีเครื่องเขียน เท่านั้น แต่ที่อยู่หรือที่อยู่ เขียนแล้วมีความสุข ท้อแล้วนึกถึงท่าน จะหายเป็น

ปลิดทึ้ง เพาะท่านทรงงานหนักยิ่งกว่า
รามากันนัก

แรกๆ เชิญกลับมายังเด็กๆ ก็ตีเสกลบ้าง
แต่พอชำนาญแล้วไม่ได้ใช้สเกลอีก
การเชียนสินั่นรู้สึกเป็นเรื่องที่ยกให้
การเชียนภาคเหนือ แต่ก็ได้อารย์
ปัญญา ท่านช่วยแนะนำ ก็ทำให้ผ่านช่วง
นั้นมาได้ ภายหลังก็เชียนสิน้ำแบบชุมชุม
สัดสี่ที่ฝรั่งนิยม แล้วก็พัฒนามาเชียน
สิน้ำนั้น ซึ่งก็ใช้เวลาปั่ง หลังๆ ท่านมาจับ
การปิดแห่งถ่านเครื่อง ที่ได้ความรู้จาก
อาจารย์สมยศ คำแสง ก็ทำให้ได้ความรู้
เพิ่มขึ้นอีกเทคนิคนึง ทำให้เชียนได้
สนุกสนาน และมีเส้นที่สวยงามไปอีกแบบ

จากที่ได้เชียนรูปในหลวงรัชกาล
ที่ 9 มากถึง 500 ภาพ ในปีพ.ศ.2554
ได้มีองค์กรที่สนใจคัดเลือกภาพที่ว่าด้วย
หัตถหมอด้วยจำนวน 84 ภาพ ไปจัดพิมพ์
เป็นหนังสือชื่อ “84 พราชา 84 พราบรม-
สาทีสลักษณ์” รวมภาพที่เชียนพระบรม-
สาทีสลักษณ์พระบรมเดชพระเจ้า
อยู่หัวรัชกาลที่ 9 ไว้ในหนังสือเล่มนี้
84 ภาพ พิมพ์สีสักห้อง เป็นหนังสือ
หายากไปแล้ว แม้ว่าจะพิมพ์ถึงหมื่นเล่ม
ก็ตาม

ในปีพ.ศ.2554 ปืนนี้พระเทคโนโลยี

พระสละกุหลัง เป็นพลังให้ไม่ก่อแก่ ไม่ยอมแพ้อุปสรรค พระองค์กำรงานหนักยิ่งกว่าเรา
มากับ หายเหนื่อยเป็นปลิดทึ้ง

ประลับปืนหน้าทั่วเมือง ได้เรียนภาพ
อยู่หนึ่งชั้น เป็นงานเชียนบนกระดาษสูง
สองเมตร夷า 15 เมตร ชื่อ “พ่อของ
แผ่นดิน” เชียนถึงพระราชน婆ะร์ดี
พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพล-
อดุลยเดช ในหลวงรัชกาลที่ 9 ด้วยแต่
พระองค์ท่านประทับที่เมืองโอลาน
ประเทศสวิตเซอร์แลนด์ มาจันเต็จฉันวัต
ประเทศไทย ทรงเขียนครองราชย์และ
ครองสิริราชสมบัติมายาวนานกว่า
พระบูรพมหากษัตริย์พระองค์ใด

ภาพ “พ่อของแผ่นดิน” วาดด้วย
เทคนิคการปัดเครื่อง ใช้เวลาวาดอยู่ 3
เดือน กลั่นน้ำทั่วเมืองกีกลัว เร่งเชียนสุดสุด
ในที่สุดก็สำเร็จ และน้ำที่ไม่ทั่วเมืองบ้านที่
อยู่ จึงได้นำมาเชินน้ำออกแสดง แต่ด้วย
ความที่บ้านเรายังไม่ในภาวะน้ำทั่วบ้านทั้ง
บ้านทั้งเมือง อุทกภัยอยู่ในธีรัตน์ไทย
เกิดภาวะเดือดร้อนกันไปทั่ว การแสดง
งานศิลปะจึงไม่เป็นที่สนใจมากนัก

ในโอกาสที่ราชว่าไทรได้ร่วมกัน

ถวายอาลัยแด่พระบาทสมเด็จพระเจ้า

อยู่หัวรัชกาลที่ 9 จึงได้นำงานเชินนี้มาลง
พิมพ์บนผ้าใบ นำลงจากต้นฉบับ
เดิมและขยายให้เต็มพื้นที่ 20 เมตร
ความสูงจชยายไปตามสัดส่วน จะติดตั้ง

ให้เชินชุมและร่วมกันระลึกถึงพระองค์ท่าน
จนถึงลิ้นปี

อาจารย์ปัญญาเคยสอนว่า “ให้เชียน
รูปในหลวงให้ดีดี พระบรมมีพระองค์ท่าน
จะช่วยให้คันเชียนภาพเหมือนไม่ลด”
เป็นเรื่องจริงเลยสำหรับชีวิตของสุวิทย์
ใจป้อม แล้วบอกอีกว่า “พระองค์ท่าน^๑
เป็นแรงบันดาลใจให้ทำงาน โดยเฉพาะรูป
พระสละกุหลังนี้ ដื้อไหร่ทำอะไรแล้ว
เกิดห้อ แคมองดูรูปบัน phen ที่ว่าด้วย
ก็จะได้กำลังใจจากรูปนี้”

และบอกกับตัวเองเสมอว่า “อดทน
ให้ได้ดังข้อนหิน ติดตินให้ได้ดังตันหย้า
เข้มแข็งให้ได้ดังเหล็กกล้า อ่อนโยน แต่ไม่
อ่อนแอ ดังธารา จักกิ่งคழูดคำนินหา ก็แค่
ลมปากที่olloยผ่านมา แล้วlogyผ่านไป”

“มหาราชาทรงพระเจริญ

ยิ่งยีนนาน” และ “แม้พระองค์จะเสด็จสวรรคตแล้ว แต่พระองค์ยังอยู่ในใจเราเสมอ และจะเขียนรูปพระองค์ท่านอยู่ต่อไปจนกว่าชีวิตจะหายไป”

ภาพพ่อของแผ่นดิน ของ สุวิทย์ ใจป้อม ขนาดยาว 20 เมตร ติดตั้งแสดงที่ลานน้ำพุ สยามพารากอน ตั้งแต่วันที่ 10 พฤศจิกายน จนถึงสิ้นปีพ.ศ.2559

